Ч. 80 (14.329). Львів, пятниця 10. квітня 1936. Poczt. opłata opłacona ryczałtem. Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 504.060, 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло" Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41.
„ Друкарні: 229-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Заява Мусолінія.

РИМ, 9. 4. ПАТ. Вчора на Раді Міністрів зложив Мусоліні політичну декларацію такого змісту: Наші побіди, а зокрема остання побіда над озером Ашіянджі і погром озброєної европейцями армії негуса, наближує Італію до першої цілі, яка спонукала видати війну Абисинії. Перша ціль — це безпека наших кольоній; осягнемо її тоді, коли зліквідуємо абісинські військові формації, що й станеться незабаром. На територіях, що їх зайняли італійські війська, населення виявляє свої симпатії до Італії, бо дістало охорону перед грабіжництвом расів й може вернути до нормального заняття.

Італія відповіла позитивно на запит комітету 13.

Наші війська в сх. Африці ненарушені. Їхній моральний стан — знаменитий. Одночасно, в приспішеному ході йде підготова сухопутних, морських і повітряних сил. Щирий привіт шле рада міністрів летунському промислові та робітникам, що зайняті в тім промислі, за розміри одержаної в останніх місяцях продукції.

Боротьба проти санкцій розвивається скрізь з найбільшою рішучістю й успіхом

Це слід завдячувати духові, винахідчивості та ініціятиві продуцентів, діяльности центральних і провінціяльних фашистівських органів і щоденній інтелігентній співпраці італійського жіноцтва.

ВІДПОВІДЬ ЛЬОНДОНОВІ ТА ЖЕНЕВІ.

РИМ, 9. 4. ПАТ. У промові Мусолінія добачують відповіди на останню заяву мін. Ідена, який уважає, що годі вести поєднавчі переговори у Женеві, доки італійці не припинять воєнних операцій в Абисинії. З заяви Мусолінія виходить, що Італія зовсім не думає перервати воєнної акції, лише вестиме її аж до повного знищення абісинської армії, незалежно від переговорів у Женеві.

ОФІЦІЙНИЙ КОМЕНТАР.

РИМ, 9. 4. ПАТ. Міністерство преси і пропаганди зложило комунікат такого змісту: Заява Мусолінія значить, що **Італія готова ставити чоло кожній евентуальности**, тому приготовлює всі свої збройні сили. З другої сторони заяви льояльности підбитих Абисинією племен вказують, що Італія не виступає на фронті як напасник.

Розходження між Англією та Францією у комітеті 13-ох.

ЖЕНЕВА, 9. 4. ПАТ. Підчас нарад комітету 13-ох виявилося сильне розходження між англійською та французькою делегацією. Перша з них намагається приспішити рішення в справі завішення збройних операцій і закидує комітетові надто повільну процедуру. Навпаки франц. делегація оминає загострення ситуації і бажає, щоб після завішення зброї негайно припинити санкції. Мін. Іден зарезервував в собі децизію на випадок, якщоб Італія відмовилася негайно навязати контакт з предсідником 13-ох.

РОЗГЛЯДАЮТЬ АБІСИНСЬКІ СКАРГИ.

ЖЕНЕВА, 9. 4. ПАТ. На вчорашньому пополудневому засіданні комітету 13-ох велася дальше дискусія над способом ведення італійсько-абісинської війни. Британська делеґація предложила документ з абісинськими скаргами та заявами білих лікарів, що лікували кількасот абісинців, затроєних боєвими газами. Покликали до життя правничий комітет, що має за завдання намітити процедуру, після якої слід розглядати питання нарушення міжнародніх конвенцій. Комітет 13-ох уповажнив свого предсідника Мадаріяґу до переговорів з обома воюючими сторонами.

СССР відкинув китайський протест.

МОСКВА, 9. 4. ПАТ. Передвчора китайський уряд спрямував до совітського протест проти пакту між СССР і Монголією, що номінально належить до Китаю; тому совітсько-монгольський договір нарушує суверенність Китаю та китайсько-совітський договір з 1926 р.

Вчора ком. Літвінов зложив на руки китайського шарже д'афер відповідь такого змісту: Підписуючи протокол з Монголією, СССР не нарушує суверенности Китаю тому, що не вносить ніяких змін у формальні ані фактичні відносини між СССР і Монголією. Мотивуючи своє право заключувати договори з китайськими автохтонними провінціями, СССР покликується на прецеденс з 20. вересня 1926 р., коли то він заключив у Мукдені договір з урядом трьох східних провінцій, а нанкінський уряд не запротестував. Підмічуючи чисто оборонний характер протоколу з Монголією, московський уряд відкидає китайський протест як неумотивований.

Перед ревізією бельгійської конституції.

Успіх уряду.

БРЮСЕЛЬ, 9. 4. ПАТ. Вчора палата послів обговорювала діяльність уряду за час, як він користувався повновластями; на загал промовці хвалили уряд. Прем. Ван Зелянд підмітив необхідність стабілізації валюти та далекосяжних реформ у фінансовій та адміністративній ділянці з навіть ревізії конституції. Він заповів, що у Женеві обстоюватиме загальне розброєння, „бо перегони зброєнь — це перегони до смерти".

Загальна військова служба в Австрії.

(Від нашого кореспондента.)

Відень, квітень 1936.

Безпосередньо по римських нарадах проголосив австрійський канцлер Шушніґ новий закон про введення загальної військової служби. Хоча приготування до заведення загального обовязку військової служби йшли вже від довшого часу та вже при останньому переписі населення при недавній видачі нових особистих посвідок осібно зареєстровано мужчин відповідних річників, то проте той останній крок уряду був несподіванкою для загалу. Це тим більше, що ще минулого року, коли Німеччина самовільно перевела своє озброєння віденський уряд виразно заявив, що дальше буде вірно триматися приписів санжерменського договору та не буде зброїтись. Про око австрійський уряд маскує і тепер військову ціль нового закону під назвою „Загальна державна служба" (Альґемайне Бундес-Дінстпфліхт). Вона тим хоче здеклярувати, що цей новий громадянський обовязок не конче мусить означати службу зі зброєю в руці, та дальше арґументує, що тим самим також не нарушено мирових трактатів і постанов про те, що Австрія не сміє мати більше як 30.000 війська, складеного з добровольців а не професійних вояків. Але на підставі того, як розуміють той закон компетентні кола як в самій Австрії, так і в сусідніх державах, про чисто військовий характер того закону не може бути сумніву. Розуміється, що нова „державна служба" це ніщо інше, як обовязок для всіх мужчин від 18 до 42 року життя перейти військовий вишкіл. Ще й до того вимір служби такий самий, як у старій австро-угорській монархії. Самозрозуміло, що не всіх, кого обхоплює новий закон, візьметься до кадрової служби; залежно від фізичної і умової здібности та від загальної потреби притягатимуть мужчин до робіт при будові доріг, фортифікацій то-що. Крім того число кадрової армії мусить бути обмежене й із фінансових причин, так, що обіймати буде не більше як 20 до 30.000 людей нараз. На цю осінь хочуть покликати річник 1915 не нараз, а у двох частинах, кожний раз по пів року. Старші річники від 1900 до 1914 дістануть вишкіл в осібних курсах та ще старші, що й так ще брали участь у світовій війні, покищо взагалі мають остатись у резерві. З огляду на те, що треба ще тримати при війську кілька літ згори, на підставі дотеперішнього закону, зобовязаних вояків-добровольців, та ще й тому, що якось треба зробити лад з істнуючою т. зв. добровільною міліцією, отже з військами т. зв. гаймверів, то не швидко закінчиться нова організація армії. Новий австрійський шеф генерального штабу Янза, що досі був військовим аташе в Берліні, має таким чином перед собою силу тяжкої роботи.

Вже тепер ставлять питання, які наслідки буде мати зворот Австрії до військовости. Бо що новий закон юридично при всій зручній стилізації, таки противиться санжерменським зобовя

занням, — це ясно. А що Італія стоїть за тим кроком австрійського союзника, також ніяка тайна. Припускають, що й Мадярщина, Болгарія і Туреччина внедовзі теж виеманципуються з усіх застережень щодо їх озброєння. Протести, що їх виголошує Франція, звучать покищо дуже лагідно. Гостріші вони від Малої Антанти, яка знову лякається габсбурської небезпеки. Але загально беручи та при відомій байдужності Англії до справ середне-европейської політики, ледви чи дійде до яких більших комплікацій у заграничній політиці Австрії. Кому вже може стати ця мала та слаба держава небезпечною? Тому й австрійське населення під цим оглядом спокійне.

Новий закон не стрічає також у внутрішній ситуації ніякого поважного спротиву. Своєчасні опозиційні партії, соціяльні демократи та національні соціялісти не мають змоги критикувати, тим більше, що в суті річи нічого не мають проти загальної військової служби. Інша річ, що того захоплення, про яке пишуть в інспірованих газетах, не видно. Було кілька манифестацій та походів з лямпіонами, але вже поклик офіціяльних кругів, вивісити прапори на приватних каменицях, лишився без ширшого відгуку. До того є поголоска, що до збройної служби будуть призначені тільки члени т. зв. фронту батьківщини, отже прихильники теперішнього режіму, та що противників режіму хочуть запрягти тільки до фізичної праці. Тимчасом саме в молодих річниках, як відомо, націоналістичні гасла дуже поширені. Тому то й лунає характеристична заява майбутніх новобранців: „До війська з охотою, але проти Німеччини не підемо!" **Віденець.**

НАШЕ СЕЛО ЗБЛИЗЬКА.

VI. ЙОГО ГОСПОДАРСЬКЕ ЖИТТЯ

У цій статті хочу кинути кілька заввваг про господарське життя нашого села.

Під оглядом господарки наше село стоїть сьогодні ще дуже низько. Як колись, так і тепер селянин сіє збіже, садить картоплю та іншу ярину оттак, щоб земля облогом не лежала та щоб було що зимою їсти. Дуже рідко стрінете плянову, промислову, однородну господарку. Для нашого селянина це ще „обіцяна земля", до якої йому чомусь дуже важко дістатись, хоч ча має її вже на краю свого горизонту. Він вже бачить, як чужинці з тієї самої землиці витягають кількакратно більші прибутки від нього. Згадаю хочби про болгарів, що після війни прийшли у підльвівські села і на землі нашого селянина, його ж працею, за яку дуже лихо платять, доробляються майна, тоді, коли наш селянин ще бідкається, нарікає і нічого не робить, щоб поправити своє положення. Він далі є фаталістом і вірить у призначення („як Бог дасть, так і буде"), забуває, що Бог помагає тільки тим, що розумно працюють. Коли нашому дядькові впаде тварина, чи поле не зародить, то він не дошукується причин, не ставить собі питання: „чому?", тільки що найбільше здобудеться на фаталістичне: „Така вже воля Божа", або „Пан Біг мене покарав" і т. п. Вправді тут і там є вже замітні поступи в господарюванні, але це здебільша під натиском біди. Бо колись батько мав 20—25 моргів землі, а син має 2—10 моргів і мусить вижнивити таку саму родину; отже саме життя змушує його до поправи господарства. Назагал лишається майже все по давньому. А так далі бути не може, коли хочемо бути господарями на своїй землі, коли не хочемо, щоб чужинці забрали нашу землю, а ми перейшли в найми. Вже й так за останніх 40 літ стан нашого посідання в Галичині значно зменшився, а в парі з тим упав природній приріст населення, тоді, коли неукраїнський елемент зріс за той час більше як на 50 відсотків. Бо відома річ: приріст населення у великій мірі залежить від матеріяльного добробуту, який знов залежить від свідомости і невпинної плянової праці.

Якже зарадити лихові?

Мусимо позбутись отого фаталізму, і питомої нам повільности та **взятися до господарки з олівцем у руці.** Треба перевести комасацію грунтів, щоб замісць кількох малих кусків поля господар мав один порядний кусень. Вправді таку комасацію не легко буде перевести, але при відповідних зусиллях таки дасться це перевести. Перед світовою війною перевело комасацію грунтів село Підберізці (пов. Львів), що сьогодні належить до найбагатших сіл у Галичині. Далі треба вже раз зірвати з нашою „традиційною" господаркою, яку плекаємо по наших батьках, та взятися пляново до господарки більш однородної, промислової. Підміські села повинні занятися городництвом, годівельно-молочарською господаркою, дальші села садівництвом, плеканням промислових рослин, пасічництвом, ну і вкінці доцільним плеканням збіжевої культури.

Скільки то гроша видає місто щоденно на ярину, квіти, овочі, набіл, тощо, а як багато того гроша пливе в чужу кишеню, отих болгарів, мадярів та ін., замісць лишитися в наших руках! Наш селянин воліє нераз „плекати" лободу, ніж засадити грядочку трускавок, суниць, помідорів, або майже зовсім невідомого по наших селах румбарбарум (м. р. бачив я перші спроби плекання цієї рослини дітворою в Чижикові, пов. Львів), чи якоїсь іншої городовини, яка принеслаб напевно більший прихід, як уся та „мізерія", що її управляють наші селяни по своїх городах. Або годівельно-молочарська продукція, яка данців піднесла з упадку та зробила одним з найбагатших і найкультурніших народів Европи: в нас вона чомусь дуже поволі розвивається. Вправді „Маслосоюз" і „Сільський Господар" дуже багато праці вложили в оживлення цієї важної ділянки в господарській продукції нашого села, одначе саме село дуже пиняво двигається вперед. Велику частину молочних продуктів збуває наше село незорганізовано і цим шкодить тій другій зорганізованій частині. Про видатність і якість того продукту мало дбає наш селянин, мовлячи, „аби хвіст при хаті та ложка свого молока", але де є районові молочарні, ця справа з кожним днем налаjнується. Щоб не бути голословним, скажу, що знаю одну жінку в підльвівському селі, яка має 12 коров, коло яких працює цілий день, але зате дістає з районової молочарні за молоко 350—500 зол. місячно, а кошти годівлі тих коров доходять ледви до 50—60 прц. доходу брутто. Але кілько маємо таких годівельно-молочарських господарств по наших селах? А чейже не „святі горшки ліплять", треба тільки взятися розумно до господарки.

Подібна справа і з садівництвом. Відома річ, що один морг саду дасть більше приходу, як 10 моргів поля засіяного збіжем. А чи дуже спішимося закладати сади? А тимчасом рік-річно спроваджують до нас сотки вагонів ріжних овочів, щоб заспокоїти запотребування внутрішніх ринків, коли на полі чи городі нашого селянина замісць овочевих дерев росте бурян, а під хатою і взагалі здовж доріг ...кучеряві верби.

Подібно річ мається і з пасічництвом. Знаю одного господаря, якому батьки, вмираючи, лишили пів морга городу і пять пнів пасіки. Сьогодні він має 32 морги землі, гарний мурований дім, діти покінчили високі школи, а все те завдяки тим невсипущим пчілкам, яких має під цю хвилину понад 120 пнів. А скільки є таких сіл, де не знайдете ні одного вулика?

Таких і подібних прикладів можна наводити дуже багато з кожної ділянки господарського життя, але це зайве, бо про всі ті речі ми знаємо. Ми при нагоді навіть скажемо, що то правда, але ввести це в життя нам не спішиться. Ми, як звичайно, маємо ще час! Ми звикли йти у хвості інших. **І це недбальство й лінивство треба конче викорінити!**

Селянин мусить взяти олівець у руки, щоб знав, яка галузь господарки поплачується, а яка ні. Ми догадуємося, що управа лену, конопель, чи якоїсь іншої промислової рослини поплатна, але який можна мати з неї прихід, того вже не знаємо, бо ми звикли тільки догадуватись. Те саме з господарським знаряддям. Ціле літо й осінь будуть жінки тарахкати на старих терлицях лен і коноплі, але ніхто не подумає, щоб кооперативним способом набути машинову терлицю, чи якогось машинового тріпака. Ми волимо робити одну роботу 10 днів, замісць зробити її в однім дні, коби тільки не ризикувати! Ми дивні консерватисти, а це також причина нашої біди.

Завданням наших провідних кол старатись усунути ті чисто господарські причини нашої біди. А усунути їх можна, на мою гадку, тільки при допомозі **господарського виховання**. Вже початкова школа на селі повинна навчити дитину основних річей з науки господарства, господарського книговодства тощо. На жаль, початкові школи, на які ми не маємо впливу, замісць навчити дитину тверезо дивитись на господарські справи, щоб вона вміла дати собі раду в дальшому житі, впливають зовсім противно, вони відчужують молодь від господарки. Наслідок такий, що пізніше багато нашої селянської інтелігентної молоді, по скінченні середньої або високої школи, хоч має кілька моргів землі, яка при відповідній господарці може дати навіть гарний прихід, не може взятись до ніякої праці, тільки жде на „посаду". Тому ввесь тягар господарського виховання спадає у нас на товариства, перш за все на становецтво наших селян, яким є „Сільський Господар". Кожний Кружок „Сільського Господаря" в порозумінні з іншими місцевими товариствами обовязково повинен вести „Вишкіл Хліборобської Молоді", бо від виховання цієї молоді залежить майбутній добробут цілої нації

Андрій Качор.

Навіщо розсварювати українки емігрантки з галичанками?!

Союз Українок-Емігранток в обороні правди.

Цього року централя Союзу Українок Емігранток не одержала запрошення на зізд Союзу Українок у Львові і не мала на цьому зізді своїх представниць, які моглиб забрати голос в обороні Союзу Українок Емігранток перед новими обвинуваченнями п. М. Рудницької і її співробітниць. З огляду на це Головна Управа Союзу Українок Емігранток мусить цією дорогою ще раз боронитися перед цими обвинуваченнями.

Отже ще раз категорично заявляємо, що СУЕ ніколи не брав на себе полагодження справи пашпортів для української делегації на Міжнародній Конгрес, а лише обіцяв п. Рудницькій просити урядові чинники У.Н.Р., щоб вони погодилися підтримати в міністерстві прохання про пашпорти делегаток з Галичини. Таку підтримку наші урядові чинники, згідно з інформаціями, які має Головна Управа СУЕ, п. Рудницькій дали. Але ця підтримка не могла бути для справи пашпортів рішаючою. А тим більше не могла вона бути рішаючою тоді, коли п. Рудницька зі свого боку не поробила ніяких кроків у справі пашпорту і навіть не подала прохання до відповідних польських чинників. Такого недогляду від п. Рудницької ми не могли навіть підозрівати, тим більше, що п. Рудницька, як особа, що нераз їздила за кордон і нераз натрапляла на всякі труднощі, мусіла добре знати, як совісно треба в таких випадках полагоджувати всі формальності.

З огляду на це СУЕ ще раз і з повною рішучістю відкидає безпідставне твердження п. Рудницької і її співробітниць про те, що ніби то СУЕ завинив у тому, що українська делегація не була присутня в Царгороді.

На цьому місці мусимо також висловити свій жаль з приводу того, що такі обвинувачення кидається нам у нашій відсутності, свідомо не запросивши нас на зізд, де ми мали би змогу докладно виявснити цю справу перед представницями українського жіноцтва Галичини, на доброму співжитті з яким нам дуже залежить. Твердимо, що такою поведінкою Головний Відділ Союзу Українок не лише не служить ідеалам, накресленим на Українському Жіночому Конгресі у Станиславові, а навпаки нерозважно розбиває один з тих ідеалів. Цим ідеалом є обєднання українського жіноцтва всіх земель в одну велику одноодушну родину. Ми, у

українські жінки емігрантки, яких вороже навала викинула з рідної землі на вигнання, з радістю прийняли заклик до обєднання і простягнули руку сестрам українкам з Галичини. Галичина стала для нас тим тереном, на якому ми відпочивали від прикростей емігрантського життя, де переставали думати, що ми вигнанки, де почували себе у власній хаті, у своїй родині. Приймаючи із зворушенням і вдячністю допомогу і підтримку, які знайшли у сестер галичанок, ми, українки-емігрантки, старалися з свого боку співпрацювати з Союзом Українок у Львові і допомагати йому в межах наших можливостей. Не наша вина, коли наші можливости взагалі в умовах перебування на чужині дуже обмежені, не наша вина також, що п. Рудницька забула виконати потрібні для одержання пашпорту формальности. Не знаємо, кому здається на тому, щоб очорнювати жіноцтво української еміграції та розбивати єдність між українським жіноцтвом взагалі. В кожному разі мусимо ствердити, що той, хто так робить, не діє на користь ані загальної нашої української справи, ані справи українського жіноцтва.

З свого боку заявляємо, що мусимо прийняти рішучі міри проти поведінки п. Рудницької. Досі ми не хотіли цього прикрого непорозуміння роздмухувати у справжній конфлікт, але, якщо п. Рудницька не припинить своїх безпідставних нападів на СУЕ, то ми будемо змушені передати справу до громадського суду.

Однак віримо, що цей прикрий інцидент між нами і п. Рудницькою не відбється на наших приязних відносинах з українками з Галичини і що на наступному загальному зїзді українського жіноцтва у Львові ми, українки емігрантки, мешканки Варшави, будемо мати знову змогу вітати наших сестер і почуватися серед них, як у своїй родині.

Управа
Союзу Українок-Емігранток у Польщі:
Олена Лукасевич, з. голови.
Наталя Холодна, керівничка секції зовн. зносин.

В обороні рідних мов неросійських народів СССР.

Українська Парляментарна Репрезентація одержала від емігрантських організацій Азербейджану, Карелії, Північного Кавказу, Криму, Дону, Грузії, Кубані, Туркестану й України таке письмо:

До Української Парляментарної Репрезентації
в Польщі. На руки Голови В. Мудрого.

Високоповажаний Пане Голово!

Маємо честь предложити Вам таке прохання:

Уряд московських большевиків вернувся від цілого ряду літ на всьому просторі СССР до старої москалізаційної політики царату. За кулісами фіктивного істнування національних республік проводить Москва з нечуваною брутальністю і силою цілим партійним і державним апаратом безоглядну москалізацію. Остаточні цілі мовної політики московських большевиків виясняють нам такі факти:

1. Заява Сталіна на XVI зїзді ВКП(б): „Розцвіт національних формою і соціялістичних змістом культур в умовах диктатури пролетаріяту в одному краї для злиття їх в одну спільну соціялістичну (і формою і змістом) культуру з одною спільною мовою, коли пролетаріят переможе у всьому світі й увійде в життя соціялізм, — у цьому саме суть діялектичности питання поставленого Леніном про національну культуру“.

2. Тому, що події останніх років підірвали віру московських большевиків в їх перемогу над світом, вони почали здійснювати це завдання, щоб створити одну спільну мову в межах СССР, визнаючи мовою пролетаріяту мову Леніна і Сталіна та жовтневої революції — мову московську. На злиття нац. мов народів СССР з мовою московською спрямована вся праця большевицького мовознавства, що устами свого ідеолога Марра виставила т. зв. яфетичну теорію, яка ясно окреслює цілі мовної політики Москви:

„...Питають, яка суть яфетичної теорії? Я відповім так: Суть її в тому, що, виходячи з історизму рівно і навіть багато стадіяльних діб, вона дала побудовану методою діялектичного матеріялізму науку про мову, викрила єдність повставання елементів мови і розвитку їх у мову, повставання форм, що разом із господарством мають у висліді боротьби й перемоги пролетаріяту, перетворитися в єдність мови-думання з єдністю світового господарства і його бази“. (Н. Я. Марр: „Язик і современность“).

За Марром: „Завдання сучасного мовознавства є: вивчити техніку мовної творчости для полегшення та прискорення процесу мовної уніфікації, який тепер здійснюється“. (Н. Я. Марр: „К происхожденію языков“).

Численні авторитетні заяви Сталіна і теорія Марра не залишають нам ніякого сумніву щодо правдивої мети большевицької мовної політики а москалізаційна акція в межах України, Карелії, Криму, Ідель-Уралу, Північного Кавказу, Грузії, Азербейджану, Туркестану, Інгерманляндії, Комі (Зирян) і серед усіх інших народів СССР та брутальне поневолення мов тих народів свідчать, що Москва не обмежується лише до політичного й економічного гноблення тих народів, але змагає до цілковитого знищення їх самостійности, самобутности та окремішности їх мов.

Ми, представники політичних еміграцій поневолених Москвою народів, обєднані в Лізі „Прометей“, маємо честь звернутися до Високої Української Парляментарної Репрезентації в Польщі взяти нас в оборону перед диким насильством Москви над нашими мовами відповідним протестом перед Лігою Націй.

Д-р Й. Накашидзе вр. К. Юмаке вр., Барасбі Бейтуган вр., інж. Л. Пачасенко, Алі Чертен вр. д-р Азібі вр.

З орґанізаційного руху.

Повітовий Народній зїзд УНДО в Перемишлі.

В Перемишлі відбувся дня 24. березня ц. р. в салі Народнього Дому Повітовий Народній Зїзд. Присутніх було к. 300 членів партії. Зїзд відкрив і проводив ним голова Повітового Народнього Комітету **д-р Микола Рибак.** Він привітав делегатів Центрального Комітету й Української Парляментарної Репрезентації, послів Володимира Целевича і д-ра Степана Біляка, та представив Зїздові політичну акцію в перемиському повіті. При цьому подякував б. послові д-рові Володимирові Загайкевичеві за його невсипущу працю на освітньому, економічному й політичному полі.

До Президії Зїзду крім голови вибрано: о. Войтовича з Негрибки, Менцінську Леонтину з Фредрополя, д-ра Володимира Загайкевича з Перемишля, д-ра Михайловського Евгена з Перемишля, Ковалиська Стаха з Болестрашич, д-ра Петра Войтовича з Перемишля, Денаровича Гриця з Дроздович, мгра Івана Дідуха з Перемишля, Корбецького Петра з Руського Села, Вавровського Дмитра з Германович, Кашубинського Андрія з Пикулич і Станіміра Осипа з Перемишля.

Звіт з діяльности ПНК за час від 28. 5. 1935. до 24. 3. 1936. здав секретар **Осип Сенечко.** Про інтенсивність праці ПНК свідчить те, що в м. р. ПНК відбув 26 засідань. З черги інж. агроном Володимир **Мосора** виголосив реферат про значіння господарської організації. Потім зложили посольський звіт і реферували про політичне положення українського народу посли **Целевич і д-р Біляк.**

В дискусії по рефератах забирали голос: дир. Іван Гонтарський з Перемишля, Бенко з Вовча, Ривак Кирило з Дунькович, дир. Пеленський з Перемишля, Глембоцький Захарко з Яксманич, Войтович Антін з Дрогоєва, Дмитраш Семен з Перемишля, Кміцикевич Роман зі Стібенця, Стасів з Журавиці, Чорняк з Валяви, о. Прокурат з Хіднович, д-р Рибак Микола з Перемишля, Сенечко Осип з Перемишля й ін.

По дискусії переведено вибір нового Повітового Народнього Комітету, до якого ввійшли: голова — д-р Микола Рибак, члени — дир. Гонтарський Іван, Сенечко Осип, мгр Навроцький Степан, Станімір Осип, всі з Перемишля, інж. Мадай Степан з Торок, Андрій Кашубинський з Пикулич, о. Прокурат Михайло з Хіднович, Чумера Андрій з Хідновичі; зі старих членів залишилися в Комітеті (в цьому році не прийшли до вибору): о. Борисевич Андрій з Дрогоєва, д-р Загайкевич Володимир з Перемишля, д-р Біляк з Перемишля, Войтович Василь с. Василя з Трійчиць, о. Малецький Онуфрій з Медики і д-р Хробак Микола з Перемишля.

Делегатами на Краєвий Народній Зїзд у Львові вибрано: д-ра Загайкевича Володимира, д-ра Хробака Миколу, Станіміра Осипа, о. Войтовича Петра, Менцінську Леонтину, д-ра Михайловського Евгена, о. Малецького Онуфрія, о. Прокурата Михайла, Чумера Андрія, інж. Мосору Володимира, м-ра Навроцького Степана і Кашубинського Андрія; в уряду Пов. Нар. Комітету в Перемишлі є: д-р Рибак Микола і Сенечко Осип.

По нарадах Зїзд ухвалив цілу низку резолюцій в освітніх, господарських і політичних справах, зокрема приняв до відома звіт посла перемиської округи Целевича і посла д-ра Біляка та висловив довіря Українській Парляментарній Репрезентації і проводові УНДО. Окрему увагу звернув Зїзд на Лемківщину й у цій справі приняв таку резолюцію: „Зїзд апелює до церковних та урядових чинників, щоб звинули Апостольську Адміністратуру на Лемківщині тому, що вона скорочує споконвічне право до лемківських земель найстаршого українського перемиського єпископа і відділює Лемківщину від культурного, освітнього й економічного звязку з цілим українським народом, а зате штучно скріплює на тих землях вороже москвофільство“.

При кінці Повітовий Зїзд візвав громадян вступати в члени Українського Національно-Демократичного Обєднання, бо лише сильна політична організація може здобути народові права.

Опанцирений кордон.

В закордонній пресі появилися свого часу сензаційні вістки про французькі фортифікації на східній границі, отже й здовж берегів Рену, що тягнеться від Ніцеї до Люксембурга. Ці фортифікації, звані „лінією Мажінота“, складаються з довгого ланцюга самостійних твердинь, які можна порівняти із закопаними в землі панцирниками. На поверхні землі видно тільки невеличкі панцирні вежі, що є немов вершками укритих під землею казамат, які сягають до 50, 100 і більше метрів у глибину. Така цитаделя творить під землею справжнє місто з гарматами, магазинами муніції, харчів та інших военних матеріялів, з казаматами на мешкання, канцелярії та цитаделі із коридорами та віндами. Кожна така цитаделя лучиться підземними коридорами зі сусідніми цитаделями і творить нерозривне звено в цілому ланцюзі прикордонних фортифікацій. При помочі відповідних механізмів на поверхні землі висуваються дула гармат і скорострілів, що автоматично засипують ворога вогнем. До обслуги цієї зброї потрібне тільки мале число вояків, так, що решта залоги може спокійно та вигідно відпочивати глибоко під поверхнею землі.

Як повідомляє тепер французька преса, німці, обсадивши в останньому часі надренську полосу своєї землі, приступили негайно також до фортифікування своєї західної границі. Фортифікаційні пляни були приготовані заздалегідь. У великих надренських магазинах лежали вже давно готові сталеві конструкції, які треба тільки привезти на місце і змонтувати. Це й станеться, як тільки будуть готові земляні та бетонові роботи. Одночасно у всіх більших надренських місцевостях викінчують великі військові будинки. Дальше довідується французька преса, що ось такі німецькі міста будуть перемінені на твердині: Кельн, Сарбрікен, Мангайм, Майн, Франкфурт над Меном, Трієр, Ахен, Кобленц і Дісельдорф. У Кельні, Дуісбурзі і Дісельдорфі збираються великі повітряні сили. В Сарбрікені розпочали будову великих підземних гангарів.

Все те викликує у французьких військових колах велике порушення.

Подяка проф. Софії Русової.

Вельмишановний Пане Редакторе!

Дозвольте мені на сторінках Вашого ц. часопису висловити мою щиру подяку за одержані мною привітання від Високошановних українських установ у Львові — Просвіти, Наукового Т-ва ім. Шевченка, Рідної Школи, від Високої Президії Української Парляментарної Репрезентації, від Комітету Українського Національно-Демократичного Обєднання, від Союзу Українок, від Союзу Українських Емігранток та інших установ, а також від дорогих приватних осіб.

З радістю приймаю ці привітання як доказ нашої солідарности у відношенні до тої Великої Української Ідеї, коло якої я по змозі сил працювала ввесь мій довгий вік.

Проф. Софія Русова.

Львів, дня 8. IV. 1936. р.

ПЕРША НАДВИШКА ДОХОДІВ НАД ВИДАТКАМИ.

ВАРШАВА, 9. 4. ПАТ. Вчора на пресовій нараді в міністерстві скарбу нач. Януш Раковський поінформував журналістів про виконання буджету за березень ц. р. кажучи, що вперше від 1930 р надвишка доходів над видатками дійшла до 0,6 міліона зол. Референт згадав, що в кожному міністерстві є один урядовець, який дбає, щоб міністерство виконувало буджет згідно зі скарбовим законом.

ПРОВІДНИКИ ПОКИДАЮТЬ НІМЕЦЬКИЙ НОВОПОГАНСЬКИЙ РУХ.

БЕРЛІН, 9. 4. ПАТ. Один з головних діячів німецького новопоганського віроісповідання („Дайчес Глявбен"), гр. Ревентльов виступив з організації „Дайче Глявбенсбевегунг"; він бажає поборювання християнства, але не може погодитися з методою цієї боротьби, що полягає на екстермінації. Кажуть, що і сам творець організації, теоретик новопоганського руху, думає також його покинути.

БОМБАРДУЮЧІ ЛІТАКИ ДЛЯ КИТАЮ.

ЛЬОС АНДЖЕЛЬОС, 9. 4. ПАТ. Тутешнє летунське заведення приступає до будови 31 бомбардуючих однопłатівок для Китаю; вони можуть відбувати 1600-кільометрові лети зі скорістю 330 км. на годину.

КАНДИДАТИ НА ПРЕЗИДЕНТА ЕСПАНІЇ.

ПАРИЖ, 9. 4. ПАТ. Авас подає: Як Мартінез Баріо не схоче бути президентом еспанської республики, висунуть Санчеса Романа, що має підтримку людового фронту.

ПІСЛЯ МЕКСИКАНСЬКОГО ЗАМАХУ.

МЕКСИК, 9. 4. ПАТ. У вчорашньому замаху на поїзд згинуло 13 осіб, а 18 було важко ранених. Щоби охоронитись на майбутнє перед замахами міністерство війни подвоїло стійки коло залізничих ліній.

Присуд у політичному процесі в Луцьку.

В днях 6. і 7. квітня ц. р. відбулася перед окружним судом в Луцьку розправа проти **Евгена Шульги, Тимофія Терпиля, Ігора Корнелюка, Лідії Кушнірук і Занаїди Бахівної.**

На початку розправи, коли д-р Ст. **Шухевич,** як оборонець Шульги поставив до цього підсудного запит в українській мові, віцепрокуратор Боричко поставив домагання, щоб предсідник „поучив" оборонця про постанови закону в справі вживання мови, мовляв, адвокатові не вільно вживати в суді іншої мови — тільки державної. На те предсідник Закшевський завважив, що колиб поведінка оборонця була суперечна зі законом — він сам звернув би йому увагу.

Підсудні заперечили вину. Суд переслухав кількох свідків поліцаїв, які дуже сильно і майже виключно обтяжували Евгена Шульгу. В характері свідка виступив навіть начальник воєвідського політичного виділу Ясінський, з чого слідно, яку велику вагу державний прокуратор привязував до висліду розправи.

Суд видав присуд, яким засудив за приналежність до ОУН всіх підсудних **по два роки вязниці.** Одночасно дарував їм кару на основі амнестійного закону так, що всі підсудні вийшли на волю. Суд не приняв, щоб Шульга брав участь у приготуваннях до атентату на воєводу Юзефського. Тактовний провід розправи спочивав у руках предс. Закшевського.

Боронили адвокати: д-р Ст. Шухевич зі Львова, Самійло Підгірський з Ковля, Забродський і Вижиковський з Луцька.

—o—

Французький плян забезпеки мира в Европі.

ПАРИЖ, 9. 4. ПАТ. Авас подає текст французького меморіялу, що творить відповідь на німецький меморіял та плян організацій европейського миру. Мілітаризація Надренії — стверджує меморіял — була актом ворожим супроти Франції; ця остання мала право силою привернути нарушений правний стан. Щоби не збільшувати Европі комплікацій, Франція старалася при посередництві Ліґи Націй мирно залагодити цю справу. Демілітаризація Надренії була тільки спробою охоронити Европу перед новими воєнними кроками Німеччини і не нарушила ніяких точок Вільсона. Льокарнський договір служив лише для закріплення мира та Німеччина не завагалася зруйнувати його, нарушуючи територіяльний статут Европи з 1919 року. Цей крок Німеччини оправдує побоювання, що Німеччина може таксамо зголосити свої претенсії до Данціґа, Клайпеди й Австрії. Німеччина може таксамо домагатися ревізії всіх кордонів та звороту кольоній. Пропозиції Гітлера є невистарчаючі і не вдоволюють Франції. Мир і безпека Европи творить одну цілість, а роля Німеччини в Лізі Націй завжди була двозначна.

Франко-совітський договір є зусиллям повязати всі держави договорами про неаґресію і ще минулих років Німеччина сама була схильна заключити з СССР такий договір. Німеччина постійно легковажить Ліґу Націй та Міжнародній Трибунал в Газі. Німеччина хоче вмішуватись до політики всіх держав, але протестує проти того, щоби Ліґа Націй реґулювала німецьку політику. Німеччина досі не переводить обмеження зброєнь і постійно збільшує воєнне летунство.

Франція хоче не тільки зробити війну більше гуманною, але щоби війни взагалі не було, а Німеччина досі не апробувала такої концепції. Франція приняла до відома пропозиції Гітлера в справі замирення Европи на 25 літ, але те **замирення можливе лиш тоді, як Німеччина буде дотримувати мирові зобовязання. Мир можливий лиш між народами, які шанують право, не лише силу.**

Европа мусить поставити Німеччині питання: чи вона узнає без застережень територіяльний статут і кордони з 1919 року і чи думає щиро шанувати їх. Мир в Европі не буде забезпечений, доки буде панувати смертельне суперництво націоналізмів, доки будуть збільшуватися зброєння. Мир в Европі забезпечить пошана права, рівність держав та дотримування договорів.

Доки мир Европи буде залежати від потреб і амбіцій окремих народів, доки всі конфлікти не будуть полагоджуватись по лінії міжнародньої справедливости і права, яке обовязувалоб усі держави, доки сильніші держави не зречуться геґемонії над слабшими державами, доки між слабшим і сильнішим не запанує ідея взаїмної помочі замісць насильства, доти мир Европи буде в небезпеці.

Щоби в Европі завести мир на 25 літ, так як пропонує Гітлер, треба на 25 літ забезпечити ненарушність договорів з 1919 р. та довести до того, щоби найменша зміна в укладі кордонів Европи могла відбутись тільки за згодою всіх европейських держав.

Ліґа Націй повинна розпоряджати постійною армією, яка моглаб силою вводити у життя постанови Ліґи.

Всі держави повинні зменшити зброєння та повести спільну господарську акцію, усталену 1931 року в Раді Ліґи. Конечна є ревізія кольоніяльних статутів, але не щодо політичної суверенности, тільки дотично справ мита, торговлі та кредитів. Всі договори і політичні потягнення треба гармонізувати з договором 1919 року про кордони европейських держав.

Зі своєї сторони франц. уряд висуває плян забезпеки европ. миру, що опирався би на збірній безпеці, взаїмній допомозі, розброєнні, економічній співпраці, єднанню европ. засобів праці та інтеліґенції та волі до мира а проти війни, до добробуту а проти скрути.

Зміна адреси 1 зол. Можна присилати почтовими марками.

Як відбувалось перебрання парохії св. Варвари у Відні.

Святочне богослуження в церкві. — Промова кард. Інніцера. — Величава академія.

Як нашим читачам уже відомо, в неділю 5. квітня ц. р. кардинал архиепископ д-р Теодор Інніцер перебрав під свою юрисдикцію гр.-кат. парохію св. Варвари у Відні на основі декрету Апостольської Столиці, зміст якого ми теж уже подали в „Ділі". Дотепер ту юрисдикцію виконували наші митрополити у Львові на основі цісарського декрету з дня 28. червня 1820. р. З цієї нагоди парох **о. д-р Мирон Горникевич** відправив у неділю передполуднем торжественну Службу Божу. Святочну проповідь виголосив **о. прелат Яків Фрід,** підкреслюючи, що церква зберігає і боронить окремішности поодиноких народів.

Вполудне приїхав до церкви з великою асистою кардинал архиепископ д-р Т. Інніцер, якого привитав о. парох Горникевич як делеґата Апостольської Столиці. **Кардинал д-р Інніцер** висловив свою радість з цього зрозуміння, яке члени української громади виявили з нагоди передання юрисдикції Апостольською Столицею віденському архиепископові. Кардинал запевнив членів української громади, що їх права і привілеї не будуть обмежені. Святіший Отець не прикладає ніякої ваги до латинізації або ґерманізації поодиноких католицьких обрядів. Кардинал радіє, що у Відні крім римо-католицького обряду істнують ще інші католицькі обряди, бо це означає ріжноманітність в єдности. Церква не хоче уніфікації, але єдности. Згадав теж про численних мучеників-українців у роках большевицького перевороту і візвав усіх, щоб молились за свободу, незалежність і єдність Церкви. При кінці потвердив дотеперішні права пароха св. Варвари і заявив, що в цій справі видасть ще окремий декрет.

В неділю вечором відбулася святочна академія у салі Військового Касина, на яку прибули численно члени української громади і багато гостей. Академію започаткував хор під управою п. **Андрія Гнатишина** церковною піснею Архангельського: „Не імами иния помощі". Опісля парох

з. д-р Горникевич отворив академію, привитав гостей, між ними кардинала д-ра Інніцера, віцебурмістра д-ра Кресе, пралатів Главаті та Оттенбер-Тавбера, о. дра Кочі протоерея Вовчакова й екзарха румунськосхідної церкви Янковчі. Згадав теж, що тепер пароха іменуватиме віденський архиепископ зпоміж кандидатів, предложених львівським митрополитом. Опісля підкреслив ролю нашої церкви у Відні в посередництві між Заходом і Сходом.

Основний реферат про ролю греко-католицької Церкви в національному відродженні українців та про її звязки з Заходом виголосив державний архівар **д-р Тарас Бородайкевич**. Після того кардинал **д-р Інніцер** виголосив коротку промову запевняючи, що буде духовим батьком нашої парохії. Згадуючи про теперішню боротьбу між релігією та атеїзмом, кардинал підкреслив, що всі католицькі обряди повинні змагати до єдности. Те, що нас розділює, не є суттєве і не входить у ділянку догм. Тому треба знайти шляхи, щоб обєднати те, що розєдналося в ході століть. Папи енергійно виступали проти того, щоб хтонебудь з католиків легковажив члена іншого обряду і це забороняє теж канонічний кодекс. Вкінці кардинал подякував за сердечне приняття, яке приготовило українське громадянство і вказав на велике значіння парохії св. Варвари для розвитку греко-католицького обряду.

З черги хор відспівав псалом Д. Бортнянського: „Блажен муж". Як солісти в хорових партіях виступили: п-і Ольга Лепка, Вера Тодорова, Карпо Заяць та Іван Савка. Наш відомий піяніст і композитор **Тарас Микиша** відограв концерт Д-моль Марцельо-Баха, свої власні варіяції на тему нашої пісні „Гандзя" і вкінці „Мазепу" Ліста. Його високо-мистецьке виконання згаданих творів захопило присутніх, які нагородили його голосними оплесками.

По перерві п. **Ольга Лепка** відспівала пісню Барвінського „Ой поля, ви поля"; арію з опери „Купало" А. Вахняника та І. Степового „Розвійтеся з вітром". Її приємний, ніжний голос залишив миле враження.

Проф. **Богдан Бережницький** відограв на чельо під акомпаніямент на фортепіяні **п. Дарії Каранович** „Ноктюрн" і „Гумореску" В. Барвінського та „Рондо" Д. Бортнянського. Темпераментна гра і глибоке відчуття залишили теж незатерте враження. Далі член державної опери **Іван Савка** відспівав прегарно відому пісню М. Лисенка „Ой, чого ти почорніло?" і Р. Вагнера „Молитву короля Гайнріха" з опери „Льогенгрін". Вкінці хор відспівав з великим успіхом пісні: „Зашуміла ліщинонька" П. Демуцького і „Чумарочка" Котка-Давидовського. Це величаве наше свято у Відні закінчилося відспіванням нашого й австрійського національного гимну.

На свято наспіло багато привітів, між ними від централі Католицького Шкільного Союзу в Австрії.

Т.

Відповідь Франції на нім. меморіял.

Першою засадою в міжнародніх взаєминах повинно стати признання прав і незалежности всіх держав та пошана зобовязань. Міжнародне право вимагає пошани договорів, ніодного з них не можна відкинути односторонно. В новій організації Европи, в якій всі рівноуправнені народи будуть добровільно обєднані, кожна держава зобовяжеться шанувати територіяльний статут цього обєднання. Цей статут буде можна змінити тільки за згодою всіх; ніякого домагання зміни не можна буде зголосити перед 25 роками. Щоб договори не стали мертвою буквою, гарантуватиме їх загроза санкцій. Мимо рівноправности держава може зречися деяких суверенних прав над частиною своєї території, зокрема, коли це необхідне для безпеки деяких держав, загрожених гегемонією других. Норма безпека має зрівноважити природні нерівности сил поодиноких держав, що можна її здійснити лише у регіональній формі; ту нову регіональну одиницю становить Европа. Якщо її цілу годі обхопити одним ґарантійним пактом, треба би тимчасово вдоволитись меншими регіональними пактами — їх зорганізувала би спеціяльна комісія Ліґи Націй. Щоб виконати всі зобовязання взаїмної помочі, обєднані держави Европи будуть вдержувати військові сили, воздушні й морські, до розпорядження европейської комісії або Ради Ліґи Націй. Окрема комісія наглядала би над виконанням договорів. Дальші точки меморіялу обговорюють економічну співпрацю.

Цей плян мав би бути безпосередньо втиснений в рами Ліґи Націй; лише члени Ліґи моглиб до нього приступити. Не мусів би він обнимати усіх держав.

Оцінка закордонної преси.

ЛЬОНДОН, 9. 4. ПАТ. До французького пляну мира англійська преса поставилась **неприхильно;** вона одноголосно твердить, що цей плян неможливий до виконання. „Таймс" уважає, що европейські держави ще не дозріли до резиґнації зі своєї суверенности, як того домагається французький плян і слід його простудіювати разом з німецьким. „Дейлі Телеграф" погоджується з „Таймсом", а крім того підмічує, що у тій комісії, яка кермувалаб всею европейською політикою, Франція зі своїми сателітами заняла би провідне місце; одиноким завданням франц. пляну є здається: унеможливити здійснення нім. пляну.

БЕРЛІН, 9. 4. ПАТ. „Фелькішер Беобахтер" називає франц. пропозиції у противенстві до німецьких купою фраз, що затемнюють кожну конкретну подробицю. Помимо теоретичної заяви, франц. меморіял заперечує рівноправство Німеччини. „Кройц Цайтунґ" жаліється, що Франція відкинула руку, яку Німеччина витягнула їй для поєднання; „Берлінер Льокаль-Анцайґер" пише, що париський уряд не бере нім. пропозиції як цілости, лише полемізує з її поодинокими місцями.

Засідання У. П. Р.

Пригадуємо П. Т. Членам Української Парляментарної Репрезентації, що засідання У.П.Р. відбудеться у Львові в четвер 15. квітня с. р. в год. 11.30.

Президія У. П. Р.

НОВИНКИ.

— ПРОСИМО КУПУВАТИ ТІЛЬКИ У ФІРМАХ, ЯКІ ОГОЛОШУЮТЬСЯ В НАШОМУ ЧАСОПИСІ ТА ПРОСИМО ПОКЛИКУВАТИСЬ НА ОГОЛОШЕННЯ.

— **ПОДАЄМО ДО ЗАГАЛЬНОГО ВІДОМА, що всякі оповістки про загальні збори, концерти, відчити, товариські сходини, посмертні згадки та вістки особистого характеру міститимемо тільки за оплатою. — Адміністрація „Діла".**

— **Пресова прогулька у Львівських Броварах.** Мин. тижня на запрошення Управи Львівських Броварів, представники преси зробили прогульку для огляду цієї важливої станиці краевого промислу. При тій нагоді були вони свідками першого обтягу до бочок нового роду пива Львівських Броварів, а саме: темного, подвійного солодового „Бавару". Це високоступневе пиво є новинкою на краєвому ринку, бо варене воно на мінхенський лад. Його смак знаменитий. При тій нагоді управа поінформувала прогульковців про новий засіб конкуренції, що випустила в роздрібну продажу зменшені обємом пляшки зі 0.5 на 0.4 літра, обнижуючи водночас ціну пляшки з 65 сот. на 50 сот. Поправді при зменшеній містоті пляшки, ніякої обнижки нема. Загальне враження прогульки приємне. Представники преси переконалися, що хоч які тяжкі є господарські умовини життя, то всеж львівські Бровари не лише втримуються далі на високому гігієнічному рівні, але й постійно підвищають якість своєї продукції. А щонайважніше: дають працю соткам працівників, серед яких поважний відсоток українців.

— **Новий просвітний орган.** Появилося перше число „Просвіти", місячника освіти, виховання й культури. Редакція заповідає, що в цьому часописі буде систематично обговорювати всі питання звязані з просвітною організацією. Потребу такого видання відчувають вже не лише просвітні робітники в краю й Читальні „Просвіти", але й інші установи, що співпрацюють з „Просвітою". Цей місячник одержали вже всі Читальні та Філії „Просвіти" в краю. Але його повинні запренумерувати собі всі ті, що цікавляться духовим вихованням народу та для нього працюють. Передплата лише 2.50 зол. до кінця ц. р. Окреме число коштує 30 сот.

— **Почта в часі Великодня.** Дирекція почт і телеграфів повідомляє, що в першому дні Великодних Свят, 12. ц. м. урядування на почтах буде зовсім припинене. Виїмок у службі доручень творять харчеві пачки, які будуть доручувані як звичайно. В дні 13. ц. м. (понеділок) почтові уряди виконують нормальну зовнішню службу від год. 9 до 11-ої. В цьому часі доручать почтові посилки.

— **В другому дні тягнення** 3 прц. інвестиційної позички впали такі виграні: По 500 зол. на чч.: 2 Серія 692 1381 1453 1692 2971 3457 4653 5377 5851 7763 8226 9129 9318 9547 11455 12559 12666 13420 13708 14338 14434 15136 15363 16226 16766 18180 18821 18957 19122 19166 20890 21393 21597 22748. — 46 Серія 1863 2031 2965 3261 3454 5820 6346 6857 6971 6975 7845 8485 9403 9804 10368 10828 10733 11251 11381 11305 11552 12021 12239 13583 14174 14257 15485 17072 17690 18715 19387 20125 20247 20649 21934. По 300 зол. на ч. 2 Серія 525; ч. 20 Серія 195 221 818 838 693 1291 1954 3079 3181 3658 3699 3715 3967 4044 4618 4834 5080 5545 5896 6339 7055 7901 8121 8813 8873 9199 9299 9348 10184 10484 10404 10464 11155 11167 11173 11442 11603 11807 11901 12057 12386 12859 13415 13554 13833 14640 15558 15658 15984 16259 13554 13833 14640 15558 15658 15984 1625 16291 17110 17194 17851 18455 19115 19168 19263 19555 19729 20106 20318 20620 21024 21210 21039 21283 21703 21837 22029 22502 22547. [illegible] 23 Серія 3: 337 513 556 1127 1717 2088 2013 2118 2245 2257 2281 2683 2877 3524 4291 4440 4627 4698 4702 4729 5070 5383 5777 5946 6351 6412 6586 6759 6850 6903 6950 7463 7746 8137 8629 8703 8876 9726 9810 10490 10612 10868 11373 11660 11946 12254 12462 12820 13673 14156 14410 15144 15464 15522 15762 16626 16636 16779 18459 18521 18909 19338 19351 19413 19435 19487 19810 21214 21241 21470 22349 22889. — 30 Серія 348 390 451 762 806 1165 1566 1884 1938 2121 3127 3184 3643 3662 4194 4217 4227 4568 4616 4852 5129 5347 6225 6308 6364 8305 8616 8764 8864 9030 9900 10046 10682 10719 11027 11409 11569 11538 11653 11690 11885 12692 13067 13399 13699 13799 13774 14009 15041 15360 15446 15917 16079 16479 16527 16722 16731 17018 17188 17776 17825 18484 18457 18682 18699 18858 19431 19472 19555 196619 20195 20442 20612 21943. — 35 Серія 266 549 762 1621 2299 2304 2810 3155 3309 3341 3390 3917 4057 4314 5393 5493 5606 5673 5712 6267 6605 6950 7078 7368 7310 7784 8622 8696 9393 9417 9538 9544 9576 9615 10177 11512 11581 11624 12416 12464 13036 13476 13845 14498 14681 14747 14892 15138 15616 16318 16515 16228 17254 17305 17875 17960 18254 18172 18825 19351 19624 20360 20493 20695 21371 21544 21578 21675 22599 22604 22824. — 39 Серія 1 68 170 398 882 1041 1463 1737 1948 2019 2028 2078 2348 2640 2649 2931 3847 3673 3931 4194 4280 4465 4537 4741 5027 5316 5439 5538 6227 6351 6481 6805 7325 7408 7619 8995 9114 9284 9356 9958 10460 10957 11018 11241 11488 11815 11863 12660 13041 13578 14560 14943 14968 15538 15624 16287 16593 16680 17360 17373 17826 18609 18945 19909 21187 21270

— **Винахід лікаря.** Відомий лікар у Львові д-р О. Тушицький, що має вже за собою кілька опатентованих винаходів, сконструував нові помпи-мотори, що працюють виключно при помочи ріжниць зовнішньої та внутрішньої температури. Комісія, делеґована математично-природничо-лікарською секцією НТШ, провірила правильне функціонування моделю нової помпи і ствердила правдивість наукових основ цього винаходу. Тому, що винахідник старається про патент для свого винаходу, ближчих описів апарату покищо не можна подати.

— **Телефон у Дідилові.** В почтовій агенції Дідилів пов. Камінка Стр. введено телефонічну і телеграфічну службу в обмежених денних годинах. Так само в почтовій агенції Желехів тогож повіту.

— **В Українському Клюбі у Відні** відбувся 2. ц. м. концерт лотиського піяніста Олександра Гурвіча. В програму концерту входила попри композиції Бетовена, Ліста, Шуберта й інших, також „Прелюдія е-моль“ В. Барвінського.

— **Страйк у Синевідську.** В тартаку у Синевідську Вижньому біля Сколього застрайкувало 250 робітників українців з тої причини, що управа тартаку не приняла до роботи одного українця. Робітники поляки числом 200 не страйкують.

— **Не „Розспіваний“ ані „Піп Іван“, тільки Чорна Гора.** Відомий польський дослідник і знавець Гуцульщини, д-р Петро Контни виступив рішучо проти назви „Розспіваний“, яку деякі польські кола стараються накинути верхові Чорногори, Піп Іван. Він називає її безглуздою і на основі старих документів виказує, що навіть назву Піп Іван придумали в 19-му столітті чужі чиники, підчас коли самі гуцули називають цей верх здавна тільки Чорною Горою, не розтягаючи цієї назви на цілу гірську групу. Д-р Контни стверджує притім, що дивовижну назву „Розспіваний“ придумав Петро Шекерик, теперішній війт громади Жабе. Назва нічим неоправдана і її треба рішучо відкинути.

Фірма Віттельс, Львів, Рутовського ч. 7. напроти катедри дістала вже найновіші матеріяли на убрання, загортки і плащі. Із знижених і дуже принадливих цін треба власне тепер скористати, заки сезон буде вповні. 14/113

— **Парк Т. Шевченка.** На окраїні Олександрівського форту на побережі Каспійського моря (півострів Мангишлак) є невеликий парк, що служить мешканцям улюбленим місцем проходів. Цей парк розрісся з дерев, які посадив Тарас Шевченко, живучи тут на засланні. При парку збереглася й домівка Шевченка.

— **„Товаришу Сталінові привіт“...** В понеділок, 6. ц. м відбулось доволі оригінальне закінчення т. зв. „всесоюзного радіофестивалю“, себто совітських радієвих імпрез. А саме по черзі відізвались репрезентативні радіостації усіх складових частин чи пак „республик“ Союзу за посередництвом могутньої радіостації Комінтерну. Наперед ішла в дотичній мові чолобитня для Сталіна, а зараз після того спів інтернаціоналу теж у дотичній мові. Відізвались: Карелія, Білорусь, Крим, Україна (наперед жіночий голос: „Товаришу Сталінові привіт від Радянської України!“, — а відтак спів „Повстаньте гнані і голодні), Вірменія, Грузія, Азарбейджан, Надволжські німці, Чувашія, Узбекістан і врешті Москва, де вже пролунав привіт Сталінові „від Союзу“. Казьонна організація чолобитні функціонує ще краще, ніж за царських часів, на яких взорується! **(Н.)**

— **Еміграція з Волині.** Відділ Еміграційного Синдикату в Рівному вислав в останніх кількох місяцях по 200 осіб до Парагваю, Бразилії та Аргентини Найбільше ідуть малоземельні українці та чехи з повітів дубенського, рівенського і кремянецького, бо в тих повітах лекше продати врожайну землю. В північних волинських повітах еміграційний рух менший, бо там земля гірша і тому трудніше її продати й зібрати готівку на дорогу.

— **Згоріло 12 загород.** У селі Голосковичі пов. Броди пожежа знищила 10 мешкальних домів і 18 господарських будинків з мертвим інвентарем на загальну шкоду 26.000 зол. Пожежу спричинили два хлопці, що бавилися вогнем під хлівом.

— **Краєва хроніка.** У шпиталі в Дрогобичі померла 26-літня жінка поручника, Марта Ст., наслідком недозволеного заходу, який перевела на ній доглядачка суспільної обезпечальні, Н. Маврерова. Справою занялася слідча влада. — У звязку з аферою ярославського коморника Миколи Давискиби, арештовано теж його жінку під замітом участи в його зловживаннях. — Біля Підмонастирка пов. Радехів згоріло 20 моргів молодого ліса. Вогонь спричинив один селянин, що випалював суху траву. — Між Жидятичами і Запитовом на лінії Львів—Стоянів вискочив із шин товаровий потяг, наслідком чого настала в руху кількагодинна перерва.

— **Летунська катастрофа.** З мокотівського летовища під Варшавою вилетів на шкільному апараті 21-літній Віктор Модзелевський і всупереч приписам полетів у напрямі Воври, щоби запрезентуватися своїй рідні, яка живе в Садулях. Пільот обнизив лет і виконав на незначній висоті сильний поворот, в часі якого не міг уже привернути апаратові нормального положення. Літак упав боком на землю і розбився, причому Модзелевський погиб. Він був учнем 8-ої кляси гімн. і після матури хотів вступити до військової школи пільотів.

— **З Польщі.** Головна виграна інвестиційної позички в сумі 200.000 зол. впала на льос, що є власністю Комунальної Каси у Бидгощі. — Для малолітніх доньок марш. Йос. Пілсудського куплено фільварок Вулька Пйотрковська під Білостоком, що має 300 моргів орної землі. — У фабриці рільних знарядів у Завістях, пов. Острів Мазовецький 40-літній бухгальтер Зигм. Зисковський, звільнений зі служби застрілив директора Голембйовського двома вистрілами з револьверу. — Директора суспільної обезпечальні в Лешні, Малішевського засуджено на 4 роки вязниці за дефравдацію і фальшування документів.

— **Приватна наука заборонена у Німеччині.** Німецький міністер освіти Руст видав розпорядок, на основі якого не вільно приймати дітей до приватних шкіл. Розпорядок каже, що для кожної німецької дитини мусить бути місце в державній прилюдній школі. Діти, що ходять уже до приватних шкіл, мусять з новим шкільним роком перейти до державних шкіл.

— **Спекулянти за кулісами зброєнь.** Увесь світ сьогодні зброїться, хоча всі хотять мира. Всі нарікають на цей стан вічної непевности, що непокоїть людей та утруднює суспільне й господарське життя. Але є люди, що в тій атмосфері воєнних алярмів почуваються найщасливішими. Це власники акцій воєнного промислу, переважно в Англії. Ті спекулянти заробили в останньому році 1.400 міліонів шілінгів. Акції 13 фабрик зброї та муніції піднеслися в останніх місяцях від 11.2 до 34.4 міліонів фунтів штерлінгів, отже на 207 прц. Заробили теж на цій воєнній спекуляції власники аероплянових фірм. Вартість їхніх акцій піднеслася із 23.2 до 38.5 міліонів фунтів штерлінгів, т. зн. на 76 прц. Між тими фірмами будови воєнних аероплянів находиться одна, що її директори поділили між себе заробіток у сумі 200 міліонів. Одначе це не легка річ для звичайного смертельника набути такі акції фабрик зброї та муніції. Вони зарезервовані тільки для вибраних. Спекулянти, які могли ще ті акції набути стали богачами впродовж одного дня. Льондон має тепер 6 міліонерів більше, ніж місяць тому. А сіра маса населення, прибита господарською кризою та безробіттям, оглядається неспокійно, чи не надходить хвилина, коли їй звелять ще стати гарматнім мясом.

— **Бджоли, що не жалять.** В англійському місті Брістоль роблять у місцевому зоольогічному городі цікаві досліди з бджільними матками. Хотять випродукувати бджолу, яка не жалить. Досі вдалось виплекати дуже лагідні бджоли, що не кидаються на людей ані на звірята, хіба, що дуже роздратовані. Всеж таки не тратять нічого зі своєї жвавости і трудящости.

З життя т-ва „Основа“. Виділ т-ва українських студентів львівської політехніки „Основа“, вибраний на загальних зборах 22. березня ц. р., уконституувався так: Шухевич Юрій голова, Рогожа Роман — заст. голови, Пінковський Роман секретар, Стефанівський Богдан скарбник, Голик Маріян бібліотекар, Шилкевич Юрій домівкар, Теребушка Роман, Сітницький Юрій, Пузяк Мирослав члени Виділу; Волянський Григорій, Баранський Роман, Шавала Евген заступники виділових. Контрольна комісія: Олесницький Роман, Домбровський Маркіян, Котецький Богдан.

З кіна.

Кіно „КАСІНО“: „БАВНТІ“.

Так називається англійський корабель, що виїжджає з наємними вояками та всякими злочинцями за панування королеви Анни на далекі моря, щоб відкривати невідомі острови та багатства первісних народів. „Бавнті“ значить „щедрота, добродійність“ і така назва плати для добровольців, що йшли до війська. У даному випадку назва ця звучить як глум, бо капітаном згаданого корабля є тиран, скупар і людина без серця, що знущається над своїми підвладними — старшинами і моряками. Поняття дисципліни рівнозначне в нього з найбільшою тиранією. Своєю поведінкою доводить він одного із своїх найближчих старшин до того, що той звяжується на бунт, в якому беруть участь покривджені. Фільма повна жорстоких сцен, — дуже довга і ріжномаїтна, нагадує довгу повість. Сцени з островів Таїті невикористані як слід. Головні ролі грають Чарльс Ляфтон — відомий із жорстоких типів, які відтворює по мистецьки. Кляок Гебл і Франшо Тон.

☦ Посмертні згадки.

Дня 22. березня ц. р. помер у Кізлові (тернопільський повіт) **о. Данило Зарицький,** парох, висл. декан, ювилят в 76. р. життя. Покійник, скромний і спокійний діяч, дбав про оснування та розвиток українських установ і давав щедрі жертви на них, хоч часто сам жив у недостатках.

Як священник ревний і працьовитий, не покинув парохії в часі світової війни, а скитаючись від села до села з палицею в руці виконував обовязки душпастиря в покинених парохіях, відправляв Богослуження дуже часто під голим небом, а то й, бувало, під градом куль і своїм приміром і ревною працею зберігав людей від повоєнної деморалізації.

Був дуже поважаний і загально люблений.
В. Й. П.! 1951

Дописи.

ЛЬВІВ.

Шевченківський концерт молоді СС. Василіянок. Молодь шкіл СС. Василіянок у Львові при вул. Потоцького 95 (учит. і захоронкарської семинарії, гімназії та школи вправ) уладила 4. ц. м. концерт у 75-ліття смерти Шевченка. Гарно прибрану салю наповнила дітвора, родичі та запрошені гості. Жіночий хор середніх шкіл відспівав „Заповіт“. Вступне слово виголосила уч. V. курсу І. Матіяшів. Дитячий хор, яким диригувала 10-літня уч. Л. Терлецька, відспівав пісні „Тече вода“ і „Сонце заходить“. Малий хлопчик Л. Яремко віддеклямував вірш Шевченка „На Великдень, на соломі“. Відома зі своїх виступів молоденька скрипачка І. Бучацька відіграла при форт. супроводі своєї сестри Л. Бучацької, Чайківського „Берсез“ і Голевковського „Рондо“. Жіночий хор середніх шкіл під управою уч. III. кл. гімн. Г. Мірошниченко відспівав „Українську баркаролю“ Пачовського-Людкевича. Після перерви І. Ковальська (сопран) та А. Продан (альт) відспівали пісню Лисенка „Пливе човен“. З черги І. Гарасим відіграла на фортепіяні Спребера „В циганських таборі“. Жіночий хор сер. шкіл під управою уч. Ю. Лозинської відспівав „Хор русалок“ і „Причинну“. Відтак уч. Е. Новаківська (сопран) відспівала дві пісні до слів Шевченка: „Ой одна я одна“ та „І золотої і дорогої“. Вірш Шевченка „Три дуці“ виголосили Я. Пилипів, Я. Тернавська й І. Мельник. Дальше жін. хор сер. шкіл під управою Ю. Лозинської відспівав дві пісні: „Учітеся“ та „Гимн у честь Т. Шевченка“. Вкінці хор і вся саля відспівали нац. гимн. Всі точки були добре підготовані й гарно виведені. **Гість.**

Збирайте датки і дарові книжки для заспокоєння духових потреб наших заточенців і шліть на адресу Т-ва „Просвіта“ у Львові, Ринок 10/І.

СТРИЙ.

До відносин на передмісті Лани. Від Братства Церковного у Стрию на Ланах дістаємо лист, у якім його старшина просить нас зазначити, що допис у „Ділі“ з 14. м. м. щодо Ланів не у всьому відповідає дійсности. А саме в Братськім Домі відбувався в зимі курс танців за дозволом Ординаріяту, а на закінчення того курсу відбувся комплет (забава), де, як це нерідко буває, міг хтось бути і нетверезий, за що очевидно старшина, тимбільше о. парох, не можуть відповідати. Рівночасно старшина Братства зазначує, що за теперішнього о. пароха добудовано захристію, докуплено до церкви площу за 2.000 зол., заведено електрику і справлено великий дзвін, про що зрештою вже був допис у „Ділі“. Крім того побудовано нову церкву на Заплатині (6 км. від Стрия), що належить до парохії Лани. Вкінці старшина Братства стверджує, що за теперішне розєднання в парохії не понесіть вини о. парох, тільки самі люди.

ЯВОРІВ.

Концерт у честь Матері Божої уладила Марійська Дружина пань в Яворові 8. березня ц. р. На гарно прибраній сцені образом Марії виголосила п. Ярослава Фільцова дуже цікавий реферат про культ Пречистої Діви на Україні. Мішаний хор під проводом д-ра Неділки виказав добру дисципліну і гарний голосовий матеріял солістів. Сопранові соля виконала співачка п. Дарія Неділкова; вона, як і інші солісти (проф. Шипайлівна, о. Барняк, проф. Левицький Р.) творили ядро хору. Могутній псалом Бортнянського „Услиши Господи глас мой“ і якож XXX. псалом виконав хор зовсім стилево дарма, що з деякими інтонаційними і динамічними відхиленнями. Рецитація інж. Погорецької „Панагія Свята“ Уляни Кравченко мала великий успіх. Фортепіянове соло проф. Марії Винницької належало до музично найкращих точок програми. Поважним мистецьким досягненням, що має без сумніву велике значіння в музичному житті Яворова, було виконання ораторії Мендельсона „Христос“. Монументальний і глибокою релігійністю налитий твір виконав хор так поправно, що за це належиться велике признання передовсім диригентові д-рові Неділці, що зумів непрофесійний хор довести до такої подивугідної дисципліни.

СТАНИСЛАВІВ.

Концерт у честь Шевченка. Мин. суботи відбувся у салі „Сокола" святочний концерт у честь Шевченка. На програму зложилися: гарно продумана промова п. І. Ставничого; особливо сильне враження робили порівняння могутніх слів Генія до наших теперішніх відносин; хорові продукції „Стан. Бояна" та „Думки", декламація, скр. сольо проф. Сенкевича (при форт. п. С. Бриндзея і скр. сольо проф. Сенкевича (при форт. проф. Крижанівська). До найкращих точок належало скр. сольо проф. Сенкевича і „За байраком байрак" Шевчика-Левицького у виконанні „Думки". І хоч всі інші точки були виконані взагалі поправно то всеж такий концерт святочного враження не викликував. Причиною цього вважаємо те, що програма концерту не була якслід продумана, а складана радше от так, „щоб відбути панщину".

Концерт у честь Шевченка на Бельведері. Мин. неділі відбувся на передмісті Бельведері концерт у честь Шевченка. На самому початку з приємністю мусимо зазначити, що читальня „Просвіти" на Бельведері поставилася до концерту дуже поважно, звертаючи увагу на моральний ефект і не турбуючись зиском матеріяльним. Вже сама програма вказувала на те, що „громадяни дільниці Бельведер зложать глибокий поклін Пророкові України", як сказано було у програмі. А програма була така: 1) „Заповіт" — хор у супр. симф. орх. з барит. сольом; 2) Вступне слово дира Світлого; 3) „Минули літа молодії" — тенор. сольо М. Буряка; 4) „Минають дні" — мельодекламація В. Полчанівної; 5) „Закувала зозуленька" — міш. хор; 6) „На панщині пшеницю жала" — мельодекламація; 7) „Колисанка" і „Спомин" — віольонч. сольо проф. І. Надільського; 8) „Якби мені черевики" — міш. хор; 9) „Кавказ" — декл. М. Дуди; 10) „Полуботок" — міш. хор у супр. форт. Диригент дир. І. Воронник, при форт. проф. І. Лісьневич-Сігуровичева. Закінчилося святочно нац. гимном. Загальне враження лишилось дуже гарне. Бельведер може бути зі свого свята вповні вдоволений.

Б. Л.

СКАЛАТ.

Загальні Збори філії Сільського Господаря в Скалаті відбулися 24. м. м. при участи 114 осіб, представників 30 кружків С. Г. і кооператив. Зі звіту з діяльности філії С. Г. видно, що за неділих два роки своєї оживленої праці філія С. Г. немов збудила зі сну дріміючу донедавна Скалатщину. Філія урухомила працю в 11 давніше заснованих та заснувала 27 нових кружків С. Г., які обєднують 2.362 членів. При кружках С. Г. істнують секції: молочарські, господинь Х. В. М., годівлі безрог і коров, домашні і пасічницькі. Кожна секція веде якусь реальну працю згідно зі своїм правильником. Спроваджено 1000 штук шеп, 2 і пів вагона денатурованого цукру (спільно з Под. Пас. Спілкою), пів вагона суперфосфату й 1 вагон кольоровних макухів. Закуплено 25 штук заплодових безрог в. б. а. раси і 3 бугаї. Філія веде контролю ужиткости безрог та контролю несности курей. Уладила 32 засідних піль зі штучними погноями, 22 в відкваcуванні землі та 4 з ріжною обробкою землі. Започаткувала ще територіальну заміну насіння та випробування поодиноких сортів збіжжа. Поширює меліорацію: дерев (липу, акацію) і рослин (еспарцету, фацелію, медісу). Філія С. Г. допомогла Пов. Союз. Кооп. поширити збут яєць, наладнати збут збіжжа та започаткувати збут безрог і предива. Повітовий агроном інж. А. Чемерис відбув в одному році 152 поїздок у 29 справах та 9 повітових анкет і 162 анкети по селах при пересічній участи 22 членів. Філія уладила такі господарські курси: В грудні м. р. 5-денний курс для передовиків Х. В.М. в Скалаті, при участи 42 курсантів з 12 сіл. Від 17. II. — 14. III. с. р. відбувся у Вікні годівельно ветеринарний курс при участи 62 курсантів з 22 сіл. Відбулися також 3 одноденні ветеринарно-годівельні курси в Богданівці, Колодіївці і Супранівці при участи 48 до 89 членів. Праці філії С. Г. фінансували споживчі кооперативи з цілого повіту разом з П. С. К. та Українбанком у Скалаті. Але допомогла 1936 о. Рай. Молоч. у Вікні і лише Український банк у Грималові відмовився дати філії С. Г. якунебудь, навіть найменшу фінансову підтримку. Сільсько-господарська праця в повіті вже так розбудована, що один агроном не може всього сам обслужити і тому постановлено заангажувати цього року інструкторку до секцій господинь та інструктора до Х. В. М. Прикро вражає, що філія С. Г. не має своїх представників (нема навіть агронома) ані в рільній комісії ані в повітовім комітеті для сільської молоді при Повітовім Виділі, хоч Рада філії С. Г. в цім напрямі робила відповідні заходи. Жалюгідне й те, що в деяких т. зв. „свідомих" селах не можна віднайти навіть одної людини, опікуна, який заняв(би) Х. В. М. та мужа довіря, що зорганізував би збут безрог: тих організаторів нових господарських ділянок мусітимемо спроваджувати з чужих наших сіл.

Нарешті! Заходом чит. „Просвіти" в Скалаті та при допомозі п-ні А. Д. відбувся 5. ц. м., після кількалітньої перерви (!), концерт у честь Шевченка. Приємно вразило, що мабуть уперше від непамятних часів саля читальні була битком набита. Програму свята виконано бездоганно. В першу чергу треба згадати про добре обдуманий, високо патріотичний реферат, що його виголосив п. Теодор Качалуба, п. Зоня Купецька дуже добре віддеклямувала „Утоплену". Також інсценізація „Розритої могили" залишила миле враження.

І. Ч.

Спорт.

ОКРУЖНИЙ БІГ НАВПРОСТЕЦЬ.

Біг навпростець за першенство Львівщини відбувся цього року у Винниках 7. ц. м. Стартувало 13 змагунів, 7 жінок і 6 юніорів тільки з чотирьох товариств.

Біг 3,5 км. мужчин виграв Верцаба (Плай), Г. Гаврилюк (Черник), 3. Левицький (УССК). 2,5 км. юніорів: 1. Книш, 2. Олексів, 3. Зорянович, всі з Дніпра (Винники); з жінок 1. Павлів, 2. Адріянович, 3. Олегович з УССК.

СТАНИСЛАВІВ, 6. 4. ПРОЛОМ — ГАКОАГ 5:1 (3:1).

Ворота добули: Зубяк 1, Якібчук 2 і брати Демянчуки по 1. Суддя п. Серафіні д. добрий. Склад: Андріїшин I і II, Багриновський II, Кулїба, Зубяк, Чаплинський, Демянчук II і I, Керникевич, Урський II, Якібчук I. Перші змагання Пролому за мист. Б-кл. випали знаменито. Добре приготування дружини до мистецтв (у чому велика заслуга і проводу і тренера Ос. Новицького) позволило Проломові вирішити змагання легко у свою користь. У Проломі грали всі добре. Зади Пролому не допускали противника до голосу. Облекшував працю задів атак Пролому, який того дня грав направду дуже добре, зрозумівши нарешті, що напад має стріляти голі. Такої кількости стрілів на ворота напад ще ніколи не віддав і тільки виразний пех і при кінці легковаження зберегли жид. дружину перед двоциферною програною. Сама гра була досить цікава, в дуже доброму темпі, з величезною перевагою Пролому. Гакоаг доходив до голосу лише тоді, як Пролом відпочивав. Одначе змагунам Пролому по цих змаганнях не вільно „спочивати на лаврах", а дальше працювати так, як досі, бо лише солідна й уперта праця зможе завести Пролом до належної йому зовсім слушно А-кл.

Б. Л.

Бескид (Надвірна) — Світ (Монастириська) 0:1. Мист. Б-кл. Нещаслива програна української дружини.

ПЕРША ПРОГРАНА „РУСИ".

КОШИЦІ. С. К. Русь — ЧСК (Кошиці) 3:2 (1:1). Це перші змагання, які програла ужгородська Русь у цьому сезоні. Попередної неділі Русь виграла з мукачівською МШЕ 5:1 (2:1).

Після останніх змагань табеля закарпатсько-словацької дивізії (округи) виглядає так:

1.	СК Русь, Ужгород	в. в. 33:14	т. 15
2.	КАЦ, Кошиці	22:15	14
3.	ЧСК, Кошиці	26:21	12
4.	МШЕ, Мукачів	21:19	11
5.	АЦ, Сп. Нова Весь	22:18	9
6.	ЧСК, Ужгород	18:24	9
7.	БФТЦ, Берегів	17:29	7
8.	Тереквеш, Кошиці	9:28	3

З У. С. Т. „ДОВБУШ" У ЧЕРНІВЦЯХ.

У. С. Т. „Довбуш", яке в осінньому сезоні виграло було всі змагання, грало тепер з Макабі й Робітниками з вислідом 1:1 та з польським Взвелем 1:0. Тепер „Довбуш" стоїть на першому місці з 14 точками. Після нього йдуть: Макабі й Робітники по 11 т., Вікторія 6, Взвель 4 і Залізничники 2.

ЗА КОРДОНОМ.

ЧЕХОСЛОВАЧЧИНА. Мистецтва. Славія — Жідениці 3:0, Спарта — Вікторія Пільзно 10:1; ДФЦ — ФК Тепліц 0:0; С. К. Простейов — Братислава 3:0; СК Пільзно — СК Кладно 8:4; Моравська Славія — Нім. Ф. Кл. Сааз 4:1; АФК Колін — СК Находь 5:1.

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ:

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ, ілюстрований популярно-науковий журнал-місячник. Львів, квітень 1936. Р. IX. Ч. 4. — Зміст: О. Тит Войнаровський — восімдесятьлітник (порт.). — Я. М. Береза: Великодні образки (3 обр.). — В. Ковальчук: Що таке порадництво в справі вибору фаху. — М. Нижанківська: Народний одяг (6 обр.). — ів.: „Затроєння качачими яйцями. — стр.: Нанду — дбайливий батько. — Ярослав Малинчук: Про гигієну „Зельвин". — І. Костенко: Освіта й культура за Ярослава Мудрого. — д-к.: Свято вишні в Японії. — Михайло Рудницький: Лев Толстой (порт.). — Насіння „Народньої Торговлі". — С. Яблонська: Як роблять олій, як його курять і як від нього гинуть. — Л. Лисевич: Шифрова машина інжиніра Крига (3 обр.). — Ярослав Пастернак: З історії купелі (3 обр.). — М. Сем.: Великодня писанка в поясненні українського проповідника XVII. ст. — хр. с.: Ювилей двох визначних діячок у Болгарії. — „Червона Калина" (3 обр.). — Володимир Січинський: Дещо про грецький стиль (2 рис.). — Л.: Мставий слов. — Петро Подвірський: Токайське вино хатнім способом (2 рис.). — Василь Пачовський: Побратимство крови. — Степан Чернецький: З минулого нашого театру. — С.: Нові археольогічні знаходи. — Ярослав Малинчук: Гигієна. — Пятнадцятьліття українського спортового клюбу „Довбуш" у Чернівцях (2 обр.). — Бібліографія. — Додаток: Павло Алепський: Подорож патріярха Макарія (далі 6.).

НИВА, часопис присвячений церковним і суспільним справам. Львів, березень 1936. Р. XXXI. Ч. 3. Зміст: о. Омелян Квіт: Бережім своєї гідности й поваги. — о. А. Лотоцький: Великий піст в річнім церковнім уставі нашої Церкви. — о. Михайло Ковяк: Як вести парохіяльні літописи. — Х.: З життя православної невєдиненої Церкви. — о. Іван Нагурський: „Воюючий польський католицизм" і наше духовенство. — Щоби баламуцтво не ширилося. — Х.: Посмертна згадка. — Нові книжки. — Всячина.

МИ, літературний чвертьрічний журнал. Кн. V. Зима 1936. Зміст: Наталя Лівицька-Холодна. Рі Расін — 5; Андрій Крижанівський. Історія одного вагону — 8; Богдан І. Антонич. Стяги в куряві — 42; Ю. Яновський. Козак Шевчик — 46; Святослав Гординський. Слово про Ігорів полк — 73; Віллям Фолкнер. Гарячий вересень — 77; Борис Ольхівський. Цетерум ценземус — 94; Святослав Гординський. Блазні і еврeї — 116; Люї Маршен Шофін. Гордість — 123; Рецензії: І. В. Дубицький. О. Ольжич. Різь — 129; С. Д-га. Ірина Вільде. Метелики на шпильках — 130; В-кий. Іван Липа. Тринадцять притч. Оповіді про смерть, війну й любов — 134; Б. Ольхівський. Ф. Антоні Оссендовскі. Полесє: В польскєй джунглі — 136; Петро Щитенець. Влодзімєж Бончковскі. У зьрудел упадку і вєлькосьці — 145; Б. Ольхівський. Улас Самчук. Війна і революція — 155; Книжки й часописи, надіслані до редакції — 160.

ДЗВОНИ, літературно-науковий місячник. Львів березень 1936. Р. VI. Ч. 3. Зміст: Б. Жарський: Христос Воскрес; З Вежинського — Т. Куркіта: Гетсиманія. — І. Атаманюк: Тіні. — Р. Манге: Дорогому Отцю Екзархові. — Пісня над піснями. — К. Гришевичова: Зустріч. — Н. Королева: Початкова дресура. — К. Подільський: Межі та населення України на давніх мапах. — Д-р М. Гнатишак: Тарас Шевченко і релігія. — М. Шеремета: Характер. — Хроніка. — Рецензії.

НОВА ХАТА, двотижневий журнал для плекання домашньої культури. Львів, 1. квітня 1936. Р. XII. Ч. 7-8. Зміст. К. Малицька: Межі. — С. Северина ЧСВВ.: Великдень за океаном. — Б. З.: У лісі. — М. Броварський: Єлисавета Скоропадська. — Курс господарських інструкторок. — С. Свєнцька: Право жінки на працю. — М. Д.: Ярослава Лагодинська. — Свято Софії Русової. — В. Січинський: Ренесанс української кераміки. — Л. Бурачинська: Перші жінки Америки. — Д-р Софія Парфанович: Початок і кінець вагітности. — Д-р Дарія Дзерович: Новітні способи прання. — Ст. Гаврисевич: Весняки. — О. Бережницька-Будзова: Як прибрати великодній стіл? — З нашого досвіду. — Софія Русова: Мої спогади.

КООПЕРАТИВНА РЕСПУБЛИКА, економічно-суспільний місячник. Львів, квітень 1936. Р. IX. Ч. 4. Зміст: На окраю днів. — Я. П. Ворбас: Кооперація культурною революцією. — Ц. Гардецька: Домашній промисл на Гуцульщині. — П. Панченко: Боротьба фабрики „Денара" з синдикатом „Центроцьвєк". — Сільсько-господарська кооперація в Швеції. — Серед книг. — Господарська хроніка. — Додаток: М. І. Туган-Барановський: Кооперація. Її суспільно-економічна природа.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

У Великий четвер, пятницю та суботу вечірні.

Кіна.

АПОЛЬО: „Голгота".
КАСИНО: „Бавиті".
КОПЕРНИК: „Цар царів".
МАГУСЕНЬКА: „Цар царів".

Закордонне радіо.

Пятниця, 10. квітня 1936.

Відень (506,8) 19.55 „Страсти св. Луки" Баха, **Кошиці** (259,1) 17.15 Рел. пісні, 19.10 Хор, **Прага** (470,2) 15.00 „Сім слів Спасителя" Гайдна, 18.10 Рел. пісні, 20.05 „Стабат Матер" орат. Двожака, **Париж** (1648) 13.15 Розр. концерт, 18.30, 19.00 Симф. концерт, **Білгород** (437,3) 12.00 Хор, 18.30 Гайднів квартет, **Берлін** (356,7) 10.30 Камер. музика, 19.20 Орг. музика Баха, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00 Музика, 18.00 „Смерть і життя" муз. поема, 20.15 Концерт орх., **Ляйпціг** (382,2) 17.00 Концерт, **Мінхен** (405,4) 12.00 Концерт, 20.10 Богослуження г-моль Баха, **Будапешт** (549,5) 12.30 Концерт оп. орх., 17.50 Сальон. музика, 19.45 „Страсти св. Івана" орат. Баха, **Мілано** (368,6) 11.30 Легка музика, 20.45 Симф. концерт, **Рим** (420,8) 13.35 Легка музика, 17.00 Трансм. з Акад. св. Сесилії, 20.45 Концерт хору.

Субота, 11. квітня 1936.

Відень (506,8) 12.00, 13.10 Симф. концерт, 18.00 „Парсіфаль" оп. Вагнера, **Братислава** (298,8) 17.15 Форт. рецитал, 19.10 Весна та великдень у словацькій нар. пісні, **Кошиці** (259,1) 17.15 Концерт хору студентів теольогії, 19.30 Концерт, **Прага** (470,2) 21.20 Сільська орхестра, 22.30 Легка музика, **Париж** (1648) 16.00 Для дітей, 21.00 Спів, 21.45 Орх. концерт, **Білгород** (437,3) 12.00, 20.00 Концерт хору, **Берлін** (356,7) 12.00 Концерт, 22.30 „До нових берегів" суети з „Фавста" Гетого, орх., хор. **Кенігсвустергавзен** (1571) 18.00 Нар. танки й пісні, 20.10 „Завтра Великдень" вес. вечір, орх., **Ляйпціг** (382,2) 19.00 Фрагмент із „Фавста" Гетого, 22.30 „Суперк богів" оп. Вагнера, III. дія, **Мінхен** (405,4) 13.15 Музика, 22.40 Легка музика, **Будапешт** (549,5) 20.40 Концерт, 22.15 Циганська музика, **Мілано** (368,6) 13.10 Легка музика, 20.35 „Пелеас і Мелісанда" драма Метерлінка з муз. Дебісі, **Рим** (420,8) Легка музика, 20.35 Камер. концерт.

Львівське радіо.

Пятниця, 10. квітня 1936.

6.30 Раннішня авдиція, 6.50- 7.30 Музика з гр. пл., 7.20 Раннішній денник, 7.55 Трохи інформацій, 11.57 Сигнал часу, 12.15 Бетовен з гр. пл., 13.10 Домашне господарство, 13.15 З ринку праці, 13.20 Симфонії з гр. пл., 15.30 Орг. рецитал, 16.00 Гутірка для хорих, 16.15 Орх. концерт, 16.50 Для ст. дітей: „Чудо на пустині" на осн. Зельми Лягерлеф; „Дрімучі хліборобські скарби", 17.25 Рецитація поезії К. Г. Розтворовського „Конфітеор", 17.30 Рел. авдиція, хор, 18.20 Спортовий порадник, 18.30 Програмова скринька, 18.40 Сусп. хвилина, 18.45 Рецитації в супр. орх., 19.00 Легенда про коросненські дзвони, 19.20 Реклям. концерт, 19.35, 19.39 Спортові вістки, 19.45 Сніговий комунікат, 19.50 Бюро студій розмовляє зі слухачами, 20.00 Містерія про Христові страсти, 20.20 Велика Пятниця з гр. пл., 20.30 Музика з гр. пл., 20.45 Вечірній денник, 20.55 Із сучасної Польщі, 21.00 Гайдн: Сім Христових слів, см. орх., 22.15 Технічна скринька, 22.30 Музика з гр. пл.

Субота, 11. квітня 1936.

6.30 Раннішня авдиція, 6.50- 7.20 Музика з гр. пл., 7.35 Трохи інформацій, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Російська симфонія з гр. пл., 13.15 Релігійна музика з гр. пл., 14.30 Легка музика, орх., 15.30 Театр Уяви: Великодна легенда торунських дзвонів — для ст. дітей, 16.00 „Медитації еп. Адемара" з пов. Софії Коссак „Хрестоносці", 16.15 Рел. твори, хор (гр. пл.), 16.55 Сільва рерум, 17.00 Про славного мореплавця Мерославського, 17.15 Новини з гр. пл., 17.50 Великодні баранчики, 19.00 „Ресурекція" муз. поет. сюїта до слів Конопніцької Каспровича, Зегадловича, Реймонта й ін. (з участю драм. артистів, співаків, орх.), 19.30 У святочному настрою — гр. пл., 20.15 Гендель: Псальма на хори, солісти і орг., 20.45 Гутірка великодних дзвонів, муз. авд., 21.00 Свято Воскресення, авд., 21.20 Форт. рецитал, 21.50 Симф. концерт, 23.45 Легка музика з гр. пл.

Радіокутик.

„ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЄМ" В РАДІО

Комічна опера Артемовського „Запорожець за Дунаєм" буде надавати львівська радіостація на всі польські розголосні 17. квітня год. 20.00.

Виконавцями будуть відомі артисти: Марія Сокіл, Ольга Лепкова, Я. Романовський, М. Мартіні, В. Балтарович і С. Снежек. Музичний провід у руках А. Рудницького.

ЧИ ЗНАЄТЕ, ЩО...

Англійські суди, коли не можуть устійнити місце замешкання свідків у найславніших процесах, уживають помочі радія. Це дає надзвичайно добрі наслідки.

Люцернський плян розподілу радієвих хвиль буде змінений, як кажуть, на Зїзді Міжнародньої Радіофонічної Унії, що відбудеться в Каїрі в лютому 1938 року.

В Кельні, у Вищій Музичній Школі, почався 1. березня ц. р. 4-тижневий курс, який має на меті зазнайомити учнів із засадами складення радієвої програми та з технікою виконання вокальних і інструментальних продукцій перед мікрофоном.

Суд у Берні признав у першій інстанції фабрикантам кружків спеціяльні авторські права, зате суд другої інстанції в Німеччині звільнив передачу кружків через радіо від тантієм, забороняючи тільки безплатно надавати мовні кружки.

Кожної неділі пополудне англійська радіофонія подає 2-годинне слуховище, основане на творах Шекспіра.

В Англії абоненти радія становлять 16 проц. загалу мешканців.

РІЛЬНИЧА ПРОГРАМА.

У неділю 12. квітня год. 15.00 — слуховище.

У понеділок 13. квітня год. 15.00 — слуховище.

У вівторок 14. квітня год. 19.25 — „Рільнича скринька".

У середу 15. квітня год. 19.25 — бесіда.

У четвер 16. квітня год. 19.25 — бесіда про лен.

У пятницю 17. квітня год. 19.25 — „Рільнича скринька".

У суботу 18. квітня год. 12.15 — „Перегляд рільничої преси".

Починаючи від 14. квітня час висилки щоденних авдицій для села пересунено з год. 18.55 на год. 19.25.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Долар у Львові у приватних оборотах 5.28—5.30.

Нім. марка 1·38—1·42, фр. франки 34.85 35·05, шв. франки 172.50—173·50, фунти стерлінги 26·20—26·35, австр. шілінги 98·00—100.00, чеські кор. 19.00—20.00, рум. леї 32.00—33.00, італ. ліри 35.00—37.00.

Золото: долари 9.06—9.10, Рублі 4.80—4·90, Фр. франки 34.50—35·00, Корони 36·50—37·00, дукати 83.30—84.00; 1 грам золота 5.93.

Срібло: Корони 0.28, Рублі 1.20, Фльорени 0.63—0.65.

Долярівка 49.00—51.00.

Заставні листи: 4½% дол. Т. К. З. 38—40, 5% дол. Б. Г. 50—52, 4% Зл. Б. Г. 37—39, 4½% Зл. Б. Г. 41—43, 4½% Ком. 51—53, 4% ком. 44—46, 4% Б. Г. к. 61—63, 4½% Б. Г. К. 61—63.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 9-го квітня ц. р. кооператива платив за:

льоко Львів.

1 кг. масла десерового бльокове включно з опакуванням	2.75 зол.
1 кг. масла десерового бочкового і експортового включно з опакуванням	2·80 „
1 л. молока	0·17 „
1 к. яєць	2.40—2.45 „

Тенденція на масло і на яйця сильна, на молоко звичкова.

Маслосоюз повідомляє, що від 9. IV. ц. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці, льоко подвіря птахомасарні „М. С." у Львові, (вул. Декерта ч. 4):

Курки мол. товсті без остріг 1. кл.	1.10 зол.
Курки товсті з острогами 1. кл.	1.00 „
Індики товсті 1. кл.	1.15 „
Індички товсті 1. кл.	1.25 „
Пантарки товсті 1. кл.	1.25 „
Качки товщені 1. кл.	1.20 „

Приймає кури, качки, індики й пантарки в необмеженій кількости.

Птицю негодовану приймає по дешевшій ціні.

Приймає нових доставців.

ОПОВІСТКИ.

Порядок Богослужень в церкві Преображення св. Спаса у Львові. **Велика Пятниця 10. IV.:** Год. 9. Царські часи; Вечірня з винесом плащаниці; год. 6. веч. Єрусалимська Утреня; Псальми. **Велика Субота 11. IV.:** Год. 9. рано Служба Божа св. Василія Великого з Вечірнею; год. 5.30 вечір Надгробне; год. 6. вечір Обхід і Воскресна Утреня. **12. IV. Воскресення Господнє:** год. 7. і 8. рано читані Сл. Божі; год. 7.30 свячення пасок; год. 9. Співана Соборна Сл. Божа без проповіди. Дванацятки нема. В год. 5 вечір Вечірня з проповідю. Дня 13. і 14. IV. Порядок Богослужень звичайний. — Управа храму.

Конкурс. Головна Управа Р. Ш. розписує конкурс на посаду учителів (льок) Р. Ш., а саме: української, польської, німецької мови, історії, географії, математики, практичних занять та руханки для хлопців. Докладніші дані в журналі „Рідна Школа". 1927

Безрадна старушка несилі працювати на утримання, має тяжко хорого мужа, просить милостивих людей якоінебудь помочі. — Розалія Ванджала, Львів, вул. Кор. Ліщинського 46. 2—2

КУПНО - ПРОДАЖА

БУДІВЕЛЬНІ ПЛОЩІ по 200 сяжнів у Львові **на Богданівці** біля останнього перестанку 8-ки при кооп. „Зоря" до продажі. Зголошення: Юрій Чайковський, пл. Вільсона 9/7 м. (проти головного двірця). 4—5

СТАРША жінка продасть першорядну молочарню, центр Львова. Товар, радіо, білярди, ціле комплетне уладження. Готівка 4.000—6.000 зол., решта квоти на рати. Зголошення до „Діла" під „Оказія".

ПРОМИСЛОВИЙ ОБЄКТ, близько трамваю, 360 кв. с., мешкальний дім (адміністраційний) 5 убікацій, мурований; фабричний будинок, пруський мур, 141 кв. м. забудовання; деревляний магазин, 104 кв. м. забудовання; електричний кабель до моторів, евентуально пара, телефон, на догідних умовинах продам. Інж. Дурбак, Львів, Потоцького 47, тел. 112-84. 1840 2-3

МЕШКАННЯ

ВИНАЙМУ від 1. V. сонячний, умебльований покій, вхід з клітки сходової, двом студентам або панові на становищі. — Мацькевичева, Лісна 17, I. п. 1941 1—3

НАЙДУТЬ ПРАЦЮ

ПОТРІБНА престійна панна експедієнтка, касієрка до галянтерійного складу. Кавція 500 зол. готівк., знимку, короткий опис життя подати до „Діла" під „Постійна посада". 1933а

РІЖНІ

НАЩО ПЕРЕПЛАЧУВАТИ, якщо гарне й солідне біля мужеське, жіноче, дитяче й постелеве купить кожний значно дешево впрост у фабриці „ПАВ" Сикстуська 1.

РАДИМО перед закупом постелевого біля оглянути знамениті вироби фабрики „ПАВ" Сикстуська 1.

ГАРНЕ біля в **„МІЛЯНЕС"** у найвищім ґатунку власної продукції, а то: комбінації по 6,50, нічні сорочки 10.90, гарнітури апліковані 9.80, мотильки 3.90 поручає фабрика „ПАВ" Сикстуська 1. 1800 3—5

ОЩАДЖУЄ, хто купує в **„ЕЛЕКТРОРАДІО"** Львів, Личаківська 43. Найдешевше джерело закупу радієвих приладів, голосників, ощадностевих жарівок, ламп, лямпок і електротехнічних матеріялів. 1782 5—5

УКРАЇНСЬКІ ГРАМОФОНИ, добрі **РАДІОПРИЙМАЧІ,** грам. кружки, стилові **ЕЛ. ЛЯМПИ,** анодові **БАТЕРІЇ** і пр. поручають Інж. **БОГАЧЕВСЬКИЙ** і Інж. **МАЦЮРАК, ЛЬВІВ, РУСЬКА 1,** тел. 116-48. 1819 5—5

ПЛАЩИКИ, суконки, убранка, шапочки, біля „Спорт", площа Галицька. 1811 6-10

ГЕРБИ І МОНОГРАМИ У ШЛЯХОТНИХ КАМЕНЯХ гравірує Бодек, Львів, Лідлого 2. 1849 4—4

ВСІЛЯКУ МАШИНОВУ ПЕРЕПИСКУ найсолідніше полагоджує „Poviel-pis" вул. Бернадинська 17, тел. 243-63. 1869 3—3

НОВОВІДЧИНЕНА шклярська робітня виконує всілякі **ШКЛЯРСЬКІ** роботи. Замарстинівська 47. 1850 4—5

ІРА, одинока українська фірма М. Ковалів, Кохановського 7. Великий вибір товарів споживчих і кольоніяльних всякого роду. Овочі і набіл по цінах дуже дешевих. Тел. 277-92. 1902 2—5

НОВОЧАСНА виробня парасолів і парасольок **„ЛІОН",** Львів, Шайнохи 2 поручає вибагливі парасольки, як також складані, дуже дешево. Реперації і покриття. 1871 3—3

НАЙВИБАГЛИВІШІ фіранки, обруси, накидки, фабричні ціни, **ФРАЙЛІХ,** Сикстуська 21. 3—4

МОТОЦИКЛІ, ровери, всілякі частини до них поручає найдешевше „Автоспорт", Львів, Словацького. 1904 1—30

СУБТЕЛЬНА, престійна, становище, шукає товариша життя вік 35—40, непересічного духово, незалежного матеріяльно. „Діло" для „Поступової 33". 1938 1-2

ОГОЛОШЕННЯ.

ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
Карпатського Лещетарського Клюбу

відбудуться 10. травня 1936 в год. 10-ій рано у власній домівці при вул. Домініканській 11, з таким порядком нарад:

1. Відчинення Заг. Зборів.
2. Відчитання і принятя протоколу.
3. Звіти з діяльности за минулий рік.
4. Звіт Контрольної Комісії з переведеної провірки.
5. Затвердження звітів і уділення абсолюторії.
6. Затвердження пляну праці і бюджету на слідуючий рік.
7. Вибір голови Т-ва.
8. Вибір всіх членів Ради К. Л. К.
9. Вибір Контр. Комісії.
10. Ухвалення висоти членських вкладок.
11. Внески і запити.

Участь в Заг. Зборах з рішаючим голосом прислугове відпоручникам членів вибраним на Заг. Зборах філій (на кожних 20 членів 1 відпоручник), членам Ради К. Л. К. і кожночасному голові кожної філії. 1929

Читайте „Діло"!

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10